

ARA, 13/12/21

Els alcaldes del Pirineu reclamen concreció al Govern sobre els Jocs

L'executiu es compromet a donar-ne tots els detalls abans de la consulta

Imatge de l'estació d'esquí de La Molina (la Cerdanya) amb diversos esquiadors baixant per la pista. DAVID BORRAT

BarcelonaEncara no fa un mes, l'alcaldesa de la Vall de Boí, Sònia Bruguera, es va reunir amb la consellera de Presidència. Laura Vilagrà era allà per parlar de la candidatura als Jocs Olímpics d'Hivern, i Bruguera va sortir de la reunió amb el dubte de si els Jocs aterriarien a Boi Taüll. Una regidora republicana d'un altre poble del Pirineu va demanar a la consellera si els podien enviar algun document en què s'expliqués el projecte. Vilagrà, diu, els va respondre que no el tenien a punt. Són dues anècdotes que resumeixen la sensació que impera als ajuntaments del Pirineu davant els Jocs: el Govern els diu que són una oportunitat i la majoria de càrrecs locals no ho veuen amb mals ulls, però demanen que se'ls faciliti informació.

No els han faltat oportunitats per resoldre els dubtes. Vilagrà ha visitat les sis comarques de l'Alt Pirineu i Aran; el vicepresident, Jordi Puigneró, va ser la setmana passada a Sort i fa poc a l'Alt Urgell, i el conseller d'Economia, Jaume Giró, va ser a principis de desembre a Puigcerdà. El tema dels Jocs estava marcat en vermell. "I tant, que es va abordar", explica Francesc Vilaplana, alcalde de la Seu d'Urgell. "Però ens falta informació", diu. "L'únic compromís és que tornaran a venir per explicar el projecte", afirma Maria Pilar Cases, alcaldessa de Tremp. "Només ens van respondre que la consulta ho decidirà tot", apunta l'alcaldesa de la Vall de Boí. "Però no sabem què es consultarà ni on", afegeix Maria Vergés, Síndica d'Aran. Davant d'això, fonts de Presidència

responen que els viatges han sigut més per escoltar el territori que per explicar el projecte. “Quan comenci el procés participatiu -pressupostat per al 2022- ho explicarem tot”, insisteixen les mateixes fonts. Diversos alcaldes, com el de Puigcerdà o la Seu d’Urgell, entenen que, pensant en el 2030, el Govern encara té marge per acabar de definir el projecte.

Les posicions

Tot i que hi ha pocs alcaldes que, de primeres, s’oposin als Jocs, la falta d’informació fa que molts ajuntaments i consells comarcals encaran s’hagin posicionat. “A la Cerdanya no impulsarem res abans de conèixer el projecte”, explica el president del Consell Comarcal, Isidre Chia. De fet, ni el mateix Govern es posiciona clarament al Parlament. Ara fa dues setmanes una moció del PSC volia instar el Govern a donar suport als Jocs, però tant Junts com ERC es van abstenir esmenant que donaven suport a la consulta.

Una pregunta recurrent en les visites dels consellers és si els Jocs es faran. “Ho posa a l’acord d’investidura”, va respondre, segons fonts presents, Puigneró. El pacte, però, tampoc és clar: parla de “concretar la candidatura” i “proposar una consulta”. “Vaig tenir dues reunions amb dos membres del Govern -un de Junts i un d’ERC- i a una banda sentia una cosa i a l’altra una de diferent”, explica Josefina Lladós, presidenta del Consell Comarcal de l’Alt Urgell. Els colors partidistes queden aparcats, ja que els actors polítics del Pirineu diuen que valoraran el projecte més enllà de la militància. Lladós n’és un exemple. Ella, de Junts, s’oposa als Jocs perquè “la independència és necessària” i no vol entrar en una “aventura amb Espanya” a tants anys vista.

Gerard Sabarich, alcalde de Rialp pel PDECat, verbalitza un sí rotund. És alcalde des del 2007, i rebutja l’argument que falta informació: narra que des del 2010 ha assistit a infinitat de reunions i que fins i tot ha anat a la seu del COI a Suïssa. Fa uns dies va piular un vídeo de Rialp nevat amb el comentari següent: “A aquest ritme potser el 2030 ens nevarà a l’agost”. “Trumpisme del bo”, va contestar Bernat Lavaquiol, portaveu de la plataforma STOP Jocs Olímpics, que també constata la falta de “transparència”. La plataforma, a la qual s’ha sumat l’expresident Quim Torra, lamenta que el Govern encara no hagi fet un informe d’impacte ambiental.

A l’Aran és on ho veuen més clar. Tant l’alcalde de Viella com la Síndica, tots dos del PSC, són taxatius. “El Pirineu necessita un revulsiu ja”, afirma la síndica. Ho tenen tan clar que creuen que la consulta ciutadana no cal. “Governar és prendre decisions”, sentència Vergés. Això contradiu l’opinió majoritària dels càrrecs locals, que veuen bé preguntar-ho.

Els motius del sí i del no

Bona part dels alcaldes recalquen que l’interès turístic dels Jocs no és “ni la primera prioritat, ni la segona, ni la tercera del Pirineu”, en paraules de Vilaplana. Sí que ho són les milleres en carreteres, telecomunicacions, habitatge i serveis mèdics. També n’hi ha que es mostren reticents al plantejament perquè veuen que fer els Jocs és l’únic motor d’inversió, i posar-

los en aquesta tessitura, diuen, és gairebé un “xantatge”. Ho il·lustra l'alcalde de Tremp: “Que em diguin que si es fan hi haurà un eix transversal del Pirineu no em serveix”. Uns arguments que no s'allunyen gaire dels de la plataforma STOP Jocs Olímpics. La seva oposició es basa en tres eixos, segons Lavaquiol: és “inviàble” pel canvi climàtic, falta transparència i impulsa un model turístic que no comparteixen. “Les places hoteleres per cada 1.000 habitants al Pirineu multipliquen per set la mitjana de Catalunya”, diu. Davant d'això, fonts de Presidència asseguren que les millores no van condicionades als Jocs, sinó que en tot cas són un “revulsiu”.

Amb tot, una altra anècdota que demostra la incertesa que envolta el projecte és que a mitjans de novembre l'Aran va organitzar una trobada amb el COE i els presents havien de decidir si s'adherien a un manifest a favor dels Jocs. Van descobrir que en el document apareixia Barcelona-Pirineus-Saragossa, tot i que fins llavors no sabien que en l'equació també hi entrava l'Aragó. Això ja tira una mica enrere alguns alcaldes. D'altres, com el de Sort, Baldo Farré, ho veuen com “un gripau que els que estiguin a favor s'hauran d'empassar” perquè l'Estat hi aposti. Els de l'Aran, en canvi, veuen bé compartir candidatura. La Generalitat afirma que, encara que no s'hagi concretat, el pes el portarà Catalunya. Un altre dubte per resoldre és qui podrà votar la consulta. La majoria dels alcaldes volen que només ho faci el Pirineu, i se senten comentaris com “jo no he votat Port Aventura”. Consulta al marge, qui haurà de triar seu per als Jocs del 2030 serà el Comitè Olímpic Internacional.